

състояние на почивка, защото презъ това време, именно, сърдцето, умътъ и волята сж чрезмѣрно активни. Външно тѣ могатъ да почиватъ, но не и вътрешно. Понѣкога духътъ и душата могатъ да почиватъ, но що се отнася до ума, сърдцето и волята на човѣка, тѣ трѣбва да бждатъ въ постоянно движение, напълно активни. Ако човѣкъ внесе пълненъ покой въ вътрешния си животъ, той ще се превърне въ мумия. Изобщо, ако презъ известенъ периодъ въ живота си, човѣкъ е външно активенъ, той трѣбва да намали малко вътрешната си активностъ. Ако пъкъ вътрешно е силно активенъ, той трѣбва да намали външната си активностъ. Не може ли да компенсира енергиитѣ си по този начинъ, той ще бжде едновременно и външно, и вътрешно активенъ. Това състояние ще го измори, ще го разстрои.

Една американка, жена на професоръ, отишла единъ день да слуша лекция върху електричеството. Лекцията била придружена съ опити, които ѝ направили силно впечатление. Вечерта, като легнала да спи, презъ ума ѝ започнали да се преповтарятъ всички опити, които видѣла презъ деня. Това я довело до силна възбуда. Въ съня си тя чула, че нѣкаква кола се движи по улицитѣ, и това събудило отново впечатленията ѝ, които получила презъ деня, и започнала да вика: Гръмъ, искра, свѣтлина! Мжжътъ ѝ чулъ тия вико-
ве и станалъ да види, какво иска жена му.